

ข้อมูลจังหวัดฉะเชิงเทรา

คำขวัญ/สัญลักษณ์

แม่น้ำบางปะกงแหล่งชีวิต พระศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อโสธร พระยาศรีสุนทรปราชญ์ภาษาไทย อ่างฤๅไนป่าสมบูรณ์

ตราประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตราประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นรูปโบสถ์วัดโสธรวรารามวรวิหาร หมายความว่า เป็นจุดศูนย์รวมของประชาชนชาวจังหวัดฉะเชิงเทราให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

ธงประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา

ธงประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา ความหมาย : สีแดงเลือดนก คือ ความเสียสละ ความสามัคคี จากการต่อสู้และได้มาซึ่งชัยชนะของพระนเรศวรมหาราชในสมัยกรุงศรีอยุธยา และพระเจ้าตากสินมหาราชต่อสู้ชนะข้าศึกทั้งทางบกและทางน้ำ สีเหลืองหมายถึง ถึงสี่ประจำรัชกาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่9 ศาลากลางน้ำ หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ ความชุ่มชื้น ความร่มเย็น และองค์หลวงพ่อพระพุทธรูปโสธรที่ล่องมาทางแม่น้ำบางปะกง

ต้นไม้ประจำจังหวัด

ต้นไม้ประจำจังหวัดคือ ต้นนนทรีป่า

พันธุ์ไม้ประจำจังหวัด ฉะเชิงเทรา

ชื่อพันธุ์ไม้ นนทรีป่า

ชื่อสามัญ Copper pod

ชื่อวิทยาศาสตร์ Peltophorum dasyrachis Kurz, ex Baker

วงศ์ LEGUMINOSAE

ชื่ออื่น กว้าเชก (เขมร-กาญจนบุรี), คางรูด คางฮอง (พิษณุโลก), จ้าขาม ช้าขม (ลาว), ตาเชก (เขมร-บุรีรัมย์), นนทรีป่า (ภาคกลาง), ราง (ส่วย-สุรินทร์), ร้าง อะราง อะล้าง (นครราชสีมา), อินทรี (จันทบุรี) ลักษณะทั่วไป เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางสูง 15 – 30 เมตร เรือนยอดเป็นรูปพุ่มกลมทึบ เปลือกต้นสีทองหรือสีเทาอมน้ำตาล ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้น ใบย่อยรูปขอบขนานปลายใบและโคนใบมน ออกเป็นคู่ตรงข้ามกัน ออกดอกเป็นช่อตามปลายกิ่งหรือง่ามใบ สีเหลืองสด กลีบดอกมีลักษณะยื่น ออกดอกพร้อมกับใบอ่อนช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม ผลเป็นฝักแบนรูปหอก ขยายพันธุ์ โดยการเพาะเมล็ด สภาพที่เหมาะสม เจริญเติบโตได้ดีในดินทุกชนิด กลางแจ้ง

ประวัติความเป็นมา

ฉะเชิงเทราในอดีต เมือง ฉะเชิงเทราถือกำเนิดขึ้นเมื่อใด ไม่มีผู้ยืนยันได้แน่ชัด แต่จากที่ตั้งของเมือง นักโบราณคดีสันนิษฐานว่าริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงแห่งนี้ เมื่อหลายพันปีก่อน น่าจะเป็นแหล่งอารยธรรมสำคัญแห่งหนึ่งเช่นเดียวกับที่ราบลุ่มแม่น้ำอื่นๆ ซึ่งเป็นแหล่งพักพิงอาศัยของผู้คนมาแต่โบราณ และเมื่อมีการขุดค้นพบโครงกระดูกและเครื่องประดับมีค่าอายุกว่า 5,000 ปี ณ แหล่งโบราณคดีโคกพนมดี อำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในเขตการปกครองของเมืองฉะเชิงเทรามาก่อน จึงเกิดเป็นหลักฐานว่า ผู้ที่เคยอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ในครั้งนั้น น่าจะเป็นมนุษย์โบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ทั้งหลายก็น่าจะตั้งรกรากอยู่ ใกล้เคียงกันตามชายฝั่งทะเลแถบนี้ จึงมีความเป็นไปได้ว่า เจ้าของอารยธรรมที่โคกพนมดีอาจจะเป็นบรรพชนของผู้สร้างอารยธรรมยุคสำริด อันเลื่องชื่อที่บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานีจังหวัด ฉะเชิงเทราหรือที่นิยมเรียกกันว่า "แปดริ้ว" เคยเป็นเมืองหนึ่งที่อยู่ในอำนาจการปกครองของขอมมาก่อนในสมัยอิทธิพลของ อาณาจักรลพบุรี (ขอม)

เมืองฉะเชิงเทราตั้งอยู่สองฝั่งแม่น้ำบางปะกง เป็นไปได้ว่าชาวเมืองสมัยโบราณอาจจะเรียกชื่อแม่น้ำบางปะกงว่า คลองลึกหรือคลองใหญ่ ตามลักษณะที่มองเห็นแต่ด้วยอิทธิพลเขมรจึงได้เรียกชื่อแม่น้ำ เป็นภาษาเขมรว่า "สตึงเตรง หรือ ฉตริงเทรา" ซึ่งแปลว่า คลองลึก นั่นเอง ครั้นเรียกกันไปนาน ๆ เสียงเลยเพี้ยนกลายเป็น "ฉะเชิงเทรา" แต่ก็มีความเห็นอื่นที่แตกต่างออกไปว่าชื่อ "ฉะเชิงเทรา" น่าจะเพี้ยนมาจาก "แสงเชรา" หรือ "แขงเชา" หรือ "แสงเชา" อันเป็นชื่อเมืองที่สมเด็จพระบรมราชาธิราช เสด็จไปตีได้ตามที่พระราชพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐกล่าวไว้ มากกว่า ส่วนความเป็นมาของชื่อ "แปดริ้ว" ก็มีเล่าขานกันมาหลายกระแส บ้างก็ว่าที่ได้ชื่อว่าเมืองแปดริ้ว ก็เพราะขนาดอันใหญ่โตของปลาช่อนที่ชุกชุมเมื่อนำมาแล จะต้องแลถึงแปดริ้วหรือไม่ก็ว่ามาจากนิทานพื้นบ้านเรื่อง "พระรถเมรี" เล่าว่ายักษ์ฆ่านางสิบสองแล้วฆ่าหเสศพอออกเป็นชิ้น ๆ รวมแปดริ้ว ทิ้งลอยไปตามลำน้ำท่าลาดสำหรับข้อสันนิษฐานการตั้งเมืองฉะเชิงเทรา ปรากฏครั้งแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยา ในฐานะหัวเมืองชั้นในหรือเมืองจัตวา ในแผ่นดินของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ.๑๙๙๑-๒๐๓๑) แต่สำหรับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ปรากฏชัดเจนในสมัยพระนเรศวรมหาราชที่ใช้ เมืองฉะเชิงเทราเป็นที่รวบรวมไพร่พล เมื่อ พ.ศ.๒๑๓๖ ด้วยชัยภูมิของเมืองที่เหมาะสมแก่การทำสงครามกองโจร ทำให้ฉะเชิงเทราเป็นเมืองหน้าด่านที่ใช้ป้องกันศัตรู ปกป้องเมืองหลวง จวบจนสู่การปกครองระบบประชาธิปไตยในปี พ.ศ.๒๔๗๕ และในปี พ.ศ.๒๔๗๖ มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค คำว่าเมืองเปลี่ยนเป็นจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ครองเมือง หลังจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งเป็นปีที่มีการตั้งภาคครั้งสุดท้ายของไทย ฉะเชิงเทราได้รับเลือกเป็นสถานที่ภาคมีเขตความรับผิดชอบ ๘ จังหวัด ซึ่งนับเป็นบทบาทที่สำคัญทางประวัติศาสตร์การปกครองของจังหวัดฉะเชิงเทรา

"ฉะเชิงเทรา" กับ "แปดริ้ว" คือสองชื่อที่เรียกขานเมืองนี้ "ฉะเชิงเทรา" เป็นชื่อที่ใช้ในทางราชการ ส่วน "แปดริ้ว" เป็นภาษาท้องถิ่นที่ชาวบ้านใช้เรียกกันมาช้านาน ซึ่งทั้งสองชื่อต่างก็มีเรื่องเล่าขานถึงความเป็นมาอย่างหลากหลายและมีสีสัน ชื่อ "ฉะเชิงเทรา" มีต้นเค้าหนึ่งมาจากหนังสือชุมนุมพระนิพนธ์ภาคปภิกษภาค 1 ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งมีความพาดพิงถึงเมืองฉะเชิงเทราว่า "...ชื่อบ้านเมืองเหล่านี้เป็นชื่อไทยบ้าง ชื่อเขมรบ้าง เป็นสองชื่อทั้งไทยทั้งเขมรบ้าง อย่างเมืองฉะเชิงเทราเป็นชื่อเขมร แปดริ้วเป็นชื่อไทย..." นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีบางท่านจึงมีความเห็นว่า "ฉะเชิงเทรา" น่าจะเพี้ยนมาจากคำเขมรว่า "สตึงเตรง" หรือ "ฉตริงเทรา" ซึ่งแปลว่า "คลองลึก" ความเห็นนี้คงอาศัยเหตุผลทางภูมิศาสตร์ด้วย เพราะเมืองฉะเชิงเทราตั้งอยู่สองฝั่งแม่น้ำบางปะกง เมื่อครั้งที่ขอมยังมีอำนาจปกครองแผ่นดินไทยอยู่นั้น เมืองนี้เป็นเมืองหนึ่งที่อยู่ในอำนาจการปกครองขิงขอมมาก่อน เป็นไปได้ว่าชาวเมืองในสมัยโบราณอาจจะเรียกแม่น้ำบางปะกงว่า "คลองลึก" หรือคลองใหญ่ ตามลักษณะที่มองเห็น และด้วยอิทธิพลเขมรจึงได้เรียกชื่อแม่น้ำเป็นภาษาเขมรว่า "สตึงเตรง" หรือ "ฉตริงเทรา" ครั้นเรียกกันไปนานๆ เสียงก็เพี้ยนกลายเป็น "ฉะเชิงเทรา" เมืองที่อยู่บนฝั่งแม่น้ำก็พลอยได้ชื่อว่า "ฉะเชิงเทรา" ไปด้วย อย่างไรก็ตาม คนจำนวนมากมักมีความเห็นต่างออกไปว่า ชื่อ "ฉะเชิงเทรา" น่าจะเพี้ยนจาก "แสงเชรา" หรือ "แขงเชา" หรือ "แสงเชา" อันเป็นชื่อเมืองที่สมเด็จพระบรมราชาธิราชเสด็จไปตีได้ ตามที่พงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐกล่าวไว้มากกว่า เพราะการออกเสียงใกล้เคียงกันมาก ยิ่งเมื่อประกอบความคิดที่ว่า เมืองตั้งขึ้นในตอนต้นกรุงศรีอยุธยา อันเป็นเวลาชื่อเสียงเรียงนามต่างๆ น่าจะเป็นคำไทยหมดแล้ว โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับเมืองอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน อย่าง

นนทบุรี นครไชยศรีและสาครบุรี ซึ่งล้วนแต่มีเชื้อสายไทยอิทธิพลอินเดีย ยิ่งทำให้น่าเชื่อว่าเมืองนี้ไม่ใช่คำเขมร หากแต่เป็นคำไทยที่เพี้ยนมาจากชื่อเมืองในพงศาวดารนี้เอง ส่วน ความเป็นมาของชื่อ "แปดริ้ว" ก็มีตำนานเล่าขานกันมาหลายกระแสไม่แพ้กัน บ้างก็ว่าเมืองนี้แต่ไหนแต่ไรมาเป็นเมืองอยู่ช้ำอยู่น้ำ ในลำน้ำอุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด โดยเฉพาะปลาช่อนซึ่งเป็นปลาน้ำจืดรสดีนั้นมีชุกชุมและขนาดใหญ่กว่าในท้อง ถิ่นอื่นๆ จนเมื่อนำมาแล่นเนื้อทำปลาตากแห้ง จะแล่เพียงสี่ริ้วหรือห้าริ้วตามปกติไม่ได้ ต้องแล่ออกถึง "แปดริ้ว" เมืองนี้จึงได้ชื่อว่า "แปดริ้ว" ตามขนาดใหญ่โตของปลาช่อนซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเมือง นอกจากนี้เรื่องปากท้องซึ่งเป็นเรื่องใหญ่และมีอิทธิพลต่อความคิดของชาว บ้านอย่างมากแล้ว นิทานพื้นบ้านซึ่งมีเนื้อเรื่องค่อนข้างผาดโผนก็มีส่วนสร้างความเชื่อถือใน เรื่องชื่อเมืองได้เหมือนกัน คนในท้องถื่นพนมสารคามเล่าถึงเรื่อง "พระรถ-เมรี" ซึ่งเป็นนิทานเรื่องหนึ่งในปัญญาสชาดก ว่า ยักษ์ได้ฆ่านางสิบสองแล้วลากศพไปยังทำนน้ำ ในบริเวณที่เป็นคลอง"ท่าลาด" แล้วฆ่าหเสศพออกเป็นริ้วๆ รวมแปดริ้ว แล้วทิ้งลอยไปตามลำน้ำท่าลาด ริ้วเนื้อริ้วหนังของนางสิบสองลอยมาออกยังแม่น้ำบางปะกง ไปจนถึงฉะเชิงเทรา เมืองนี้จึงได้ชื่อว่า "แปดริ้ว"

พื้นที่และแผ่นดินฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่กว่า 5,000 ตารางกิโลเมตรหรือกว่า 3 ล้านไร่ กว้างใหญ่กว่าเมืองอื่นใดในแผ่นดินภาคตะวันออกของไทยนอกจากจันทบุรี อาณาเขตของจังหวัดแผ่ไปจนจรดนครนายกและปราจีนบุรี ทางทิศเหนือ ชลบุรีและจันทบุรีทางทิศใต้ ปราจีนบุรีทางทิศตะวันออก และกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และปทุมธานีทางทิศตะวันตก พื้นที่ทั่วไปของฉะเชิงเทราเป็นที่ราบลุ่ม เว้นแต่เพียงบางส่วนของพื้นที่ราบลูกฟูกที่ดอนและภูเขาเตี้ยๆ พื้นที่ราบนั้นสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก ส่วนบริเวณเทือกเขาปกคลุมด้วยป่าไม้อันอุดมไปด้วยไม้มีค่าและสัตว์ป่าหายาก ทั้งยังเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แม่น้ำบางปะกง เส้นเลือดใหญ่ของฉะเชิงเทราก็ถือกำเนิดจากเทือกเขาเหล่านี้ แล้วไหลลงสู่เบื้องล่างเพื่อหล่อเลี้ยงให้ความสมบูรณ์กับผืนดินก่อนลงสู่ ทะเลที่อ่าวไทย สายน้ำบางปะกงอันคดเคี้ยวแบ่งพื้นดินออกเป็นสองส่วน ฝากหนึ่งคือความเป็นเมืองอันทันสมัย อาคาร บ้านเรือนและโรงงานกำลังผุดขึ้นตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ส่วนอีกฝากหนึ่งเขียวชอุ่มไปด้วยป่าและพื้นที่เกษตรอันดาราดาษด้วยนาทุ่ง สวนผลไม้และนาข้าวออกรวงสีทองอร่าม ตลอดสองฝั่งน้ำ ป่าจากอันเป็นพืชดั้งเดิมคู่ลำน้ำบางปะกงยังคงหนาที่บ ใบสีเขียวเข้มเอนลู่ไหวไปมาเสียดสีกันยามต้องสายลม ฉะเชิงเทราเป็นเมืองใกล้ทะเล มีส่วนที่ติดกับชายฝั่งยาวถึง 12 กิโลเมตรที่อำเภอบางปะกง ตลอดแนวชายฝั่งคือป่าชายเลนที่ยังคงสภาพสมบูรณ์ พื้นที่ติดทะเลทำให้เมืองนี้ได้รับอิทธิพลจากลม

บกและลมทะเลอย่างเต็มที่ และด้วยลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ ฉะเชิงเทราจึงชุ่มชื้น ด้วยฝนที่ตกต้องตามฤดูกาล อันนำพาพืชพรรณธัญญาหารให้ผลิดอกออกผลสะพรั่งตลอดปี

แบ่งการปกครองเป็น 11 อำเภอ ดังนี้

1. อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา
2. อำเภอบางคล้า
3. อำเภอพนมสารคาม
4. อำเภอบางน้ำเปรี้ยว
5. อำเภอบางปะกง
6. อำเภอแปลงยาว
7. อำเภอสนามชัยเขต
8. อำเภอราชสาส์น
9. อำเภอลองเขื่อน
10. อำเภอท่าตะเกียบ
11. อำเภอบ้านโพธิ์

ข้อมูลอำเภอบ้านโพธิ์

สภาพภูมิศาสตร์อำเภอบ้านโพธิ์

พื้นที่เกือบทั้งหมดของอำเภอบ้านโพธิ์เป็นที่ราบลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา ทำสวนบ้างเล็กน้อย บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง พื้นที่มีลักษณะเป็นดินเหนียว การระบายน้ำได้ไม่ดี มีแร่ธาตุอาหารตามธรรมชาติค่อนข้างสูง เป็นดินที่เหมาะสมแก่การทำนา ทำสวน และปลูกพืชไร่อื่นๆ

ลำน้ำที่สำคัญ คือ ลำน้ำบางปะกง เป็นแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านพื้นที่อำเภอบ้านโพธิ์ เป็นระยะทางยาวประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ไหลผ่านตำบลบางช้อน ตำบลคลองบ้านโพธิ์ ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลท่าพลับ ตำบลบางกรูด ตำบลสนามจันทร์ ตำบลลาดขวาง และตำบล แสนภูดาช มีคลองซอยแยกจากแม่น้ำบางปะกงหลายสาย ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการคมนาคม การเกษตร และการอุปโภคบริโภค

แม่น้ำบางปะกง ไหลผ่านตอนกลางทำให้แยกพื้นที่อำเภอออกเป็น ๒ ฝั่ง คือ

ฝั่งขวาของแม่น้ำบางปะกง มี ๗ ตำบล ได้แก่ ตำบลเกาะไร่ ตำบลเทพราช ตำบลคลองประเวศ ตำบล แสนภูดาช ตำบลลาดขวาง ตำบลบางกรูด และตำบลสนามจันทร์

ฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกง มี ๑๐ ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลคลองบ้านโพธิ์ ตำบลบางช้อน ตำบลหนองตีนนก ตำบลสิบเอ็ดศอก ตำบลแหลมประดู่ ตำบลดอนทราย ตำบลหนองบัว ตำบลท่าพลับ และ ตำบลคลองขุด

ลักษณะภูมิอากาศของอำเภอบ้านโพธิ์อยู่ในเขตร้อนชื้น และได้รับอิทธิพลจากลมทะเลประจำถิ่น ในฤดูร้อนอากาศค่อนข้างร้อนจัด ในฤดูฝนมีปริมาณน้ำฝนวัดได้เฉลี่ย ๑,๑๕๖.๒ มิลลิเมตร/ปี สำหรับฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัดนัก

คลองประเวศบุรีรมย์ เป็นลำคลองสายใหญ่ที่สุด ซึ่งแยกจากแม่น้ำบางปะกงไปติดต่อเขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ไหลผ่าน ตำบลบางกรูด ตำบลสนามจันทร์ ตำบลคลองประเวศ ตำบลเทพราช และตำบลเกาะไร่ มีความสำคัญทางด้านคมนาคม การเกษตร และการอุปโภคบริโภค

อาณาเขต ที่ตั้งอำเภอบ้านโพธิ์

อำเภอบ้านโพธิ์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านโพธิ์ ทางทิศใต้ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทางห่างจากจังหวัด ๑๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๒๑๗.๕๙๓ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อเขตอำเภอมืองฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดต่อเขตอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราอำเภอพานทอง และอำเภอพุนสนิม จังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศตะวันตก ติดต่อเขตอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

การปกครองอำเภอบ้านโพธิ์

การบริหารราชการส่วนภูมิภาคมี ๑๗ ตำบล ๗๓ หมู่บ้าน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๔ เทศบาล คือ เทศบาลตำบลบ้านโพธิ์ เทศบาลตำบลเทพราช เทศบาลตำบลลาดขวาง และเทศบาลตำบลแสนภูดาษ

องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๒ แห่ง คือ

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองบ้านโพธิ์ ๗. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกรูด
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประเวศ ๘. องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมประดู่
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย ๙. องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราช ๑๐. องค์การบริหารส่วนตำบลลิบเอียดศอก
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตีนนก ๑๑. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะไร่
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ๑๒. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

จำนวนประชากรอำเภอบ้านโพธิ์

ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๑ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๘,๖๐๑ คน

ลำดับที่	ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนประชากรและครัวเรือน		หมายเหตุ
			ประชากร	ครัวเรือน	
๑	บ้านโพธิ์	๔	๓,๘๘๗	๑,๒๙๒	
๒	เกาะไร่	๕	๓,๓๓๘	๘๔๓	
๓	คลองขุด	๔	๒,๒๕๒	๖๐๔	
๔	คลองบ้านโพธิ์	๔	๑,๙๕๖	๕๑๖	
๕	คลองประเวศ	๓	๓,๓๔๙	๑,๗๐๓	
๖	ดอนทราย	๔	๒,๙๙๘	๙๖๒	
๗	เทพราช	๖	๓,๘๐๓	๘๕๗	
๘	ท่าพลับ	๔	๑,๓๐๓	๔๓๐	
๙	หนองตึนบก	๕	๓,๐๑๐	๘๙๑	
๑๐	หนองบัว	๔	๑,๑๖๒	๖๖๔	
๑๑	บางซ้อ	๓	๑,๔๖๘	๓๘๗	
๑๒	บางกรูด	๓	๑,๙๖๗	๗๖๖	
๑๓	แหลมประดู่	๖	๓,๔๑๙	๙๔๓	
๑๔	ลาดขวาง	๔	๔,๐๘๒	๓,๑๐๖	
๑๕	สนามจันทร์	๖	๒,๓๒๓	๑,๐๒๒	
๑๖	แสนภูตาซ	๓	๔,๓๑๕	๒,๗๑๘	
๑๗	สี่บ่อคอก	๕	๓,๙๖๗	๑,๐๗๘	
		๗๓	๔๘,๖๐๑	๑๘,๗๘๖	

จำแนกประชากรตามช่วงอายุ

เพศ	ช่วงอายุ			
	แรกเกิด-๑๒ ปี	วัยเรียน ๑๓-๒๒ ปี	วัยทำงาน ๒๓-๖๐ ปี	ผู้สูงอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป
ชาย	๓,๗๔๐	๓,๑๐๖	๑๔,๕๘๕	๓,๗๙๘
หญิง	๓,๔๕๘	๓,๑๐๐	๑๕,๓๐๓	๕,๐๕๑
รวม	๗,๑๙๘	๖,๒๐๖	๒๙,๘๘๘	๘,๘๔๙

จำนวนผู้เรียนในจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน (คน)
ก่อนวัยเรียน	๑๖๒
ประถมศึกษา	๔๖๒
มัธยมศึกษา	๑,๑๕๕
จำนวนผู้ประสงค์ศึกษาต่อ	๑,๐๒๖
จำนวนผู้ไม่ประสงค์ศึกษาต่อ	๑๕